

Sosyalist Enternasyonal ve CHP

İçeriği Yazan: [Osman BUDAK](#) [1] Zaman: Cum, 01/08/2008 - 06:00

Yazar: Osman BUDAK

Geçtiğimiz günlerde Sosyalist Enternasyonal'in 23. Genel Kurulu Atina'da toplandı. Bu toplantıya aynı zamanda enternasyonalin başkan yardımcısı olan CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, katılmayacaklarını açıkladı. Sebep, enternasyonal içinde kümelenmiş bir lobinin saldıracak olması olarak açıklandı. Türkiye'den katılan tek partinin DTP olması ve Talabani'nin örgütü olan KYB'nin tam üyeliği, bunların yanında Talabani'nin Baykal yerine başkan yardımcılığına seçilmesi ile de anlıyoruz ki bu lobi Kürt lobisidir. İran KYD'sinin de istişarî üyeliğe kabul edilmesini de bunların yanına ekleyelim.<?xml:namespace prefix = o />

Hatırlanacağı üzere, önceki Enternasyonal toplantısında, Barzani konuşma yaparken Baykal toplantı salonunu terk ederek ciddi bir tepki göstermişti.

Tabii buradaki saldırıyı sadece Kürt lobisi ile sınırlı tutmak hata olur. Biliyoruz ki bizim liberal ve sağ kanadımız da çok sol sever(!) insanlar olarak; yemediler, içmediler CHP'yi "milliyetçi" tutumları yüzünden enternasyonal'e şikâyet ettiler. CHP'nin suçları(!) 301'i savunmak, Türk ordusunun Kuzey Irak'a müdahalesine destek vermek ve kapatma davasında kapatılma yönünde eğilim göstermekmiş.

Sosyalist Enternasyonal'in böyle tepkiler vermesi ve Kürtçü işbirlikçilerin yanında durması çok da şaşırtıcı bir durum değil; çünkü Sosyalist Enternasyonal yapısı gereği emperyalisttir, emperyalizmin sol kanadıdır.

Neden? Bunun cevabını bulabilmek için Sosyalist Enternasyonal'in tarihini iyi irdelemek lazım.

II. Enternasyonal

Marks'ın da katıldığı ve fikirlerinin genişçe kabul gördüğü I. Enternasyonal, Marksist-Anarşist ayrışmalar yüzünden dağılınca yerine II. Enternasyonal kurulmuştur. II. Enternasyonal, Lenin'in de katıldığı, fakat görüşlerinin kabul görmediği, bunun yerine Kautsky yanlısı "Sosyal Demokrat"ların zaferi ile sonuçlandığı bir toplantı olmuştur.

Peki, kimdi bu sosyal demokratlar?

Sosyal Demokrasi

Sosyal demokrasi, Bolşevik ihtilali ile güçlenen sosyalizme karşı kendi halkını kontrol altında tutmak için "Batılı kapitalist" devletlerce kapitalizmin kucağında oluşturulmuş bir sol harekettir. Batılı ülkeler tarafından, kendi işçileri sosyalizme kaymasınlar diye ortamı yumuşatma ihtiyacı sonunda oluşturulmuştur.

Ortam yumuşayınca ve de Batının burjuvası, işçilerine emperyalizmden pay verince Marks'ın büyük bir öngörüsü de suya düşmüş oldu.

Marks, Batıda oluşan kapitalizmin gitgide sertleşeceği ve sosyalist devrimlerin peşi sıra geleceğini düşünmüştü. Ancak batılı ülkeler, ortamı yumuşatmak suretiyle, sömürü düzenlerine devam ettiler. İşte bu sömürü düzeninin devam etmesindeki en büyük pay sosyal demokrasiye aittir!

Sosyal demokrasi, bu bakımdan burjuva kökenli, sosyalizme karşı sigorta işlevi gören “ajan” bir ideolojidir. Lenin’in tabiriyle sosyal demokratlar, “Sosyal Emperyalist”tirler.

Georges Politzer de “Felsefenin Temel İlkeleri” gibi sosyalizmin “abece”si kabul edilen kitabında sosyal demokratlar için şöyle der;

“Sosyal-demokrat ideoloji, tipik bir metafizik ideoloji olarak görülüyor. Bir mum söndürme aleti gibi kullanılıyor. Şevki boğmak, perspektifi bulandırmak, savaşçıları savaşımdan geri çekmek. (...)

(Bu görüşte) mademki, “sonunda gene aynı yere varılacak”, kapitalizme karşı savaşım vermek zahmetine değmez gibi zararlı bir fikre gelinir. Bu “obur papazlar” gerçekte dinsel anlayışla yoğrulmuşlardır; esas olarak insanın güçsüzlüğüne inanmışlardır. Kendileri batmıştır, tarihi de batırmaya çalışırlar. Ve bunun içindir ki gülüşlerinde bir sahtelik akar; umutsuzdurlar.”

Olayın teorik kısmı az çok böyle. İşin bir de pratik boyutu var.

Batılı Sosyal Demokratların İcraatları

Bugün CHP’nin ulusalcılığını eleştiren bu topluluklar, Birinci Dünya Savaşı günlerinde kendi ülkelerinin çıkarları doğrultusunda savaşa destek vermişlerdir. Böylesi bir emperyalist paylaşım savaşına destek vermelerinin sebebi kendilerinin bu savaştan pay alacak olmasıdır; çünkü sosyal demokrasi ile beraber, Batının burjuvaları dünya milletlerini sömürdükleri oranda kendi işçi sınıflarına da bundan pay vermeyi ihmal etmediler. Marks’ın da dediği gibi, haliyle “kendi sınıfları çerçevesinden olaya baktılar.” Bundan çıkarları vardı ve bunu kaçırarak kadar enayi(!) olamazlardı.

Sosyal demokratların solculukları(!) saymakla bitmez.

Örneğin, Mısır Cumhurbaşkanı Nasır, Süveyş Kanalı’nı Mısır egemenliğine almaya kalktığında savaş açan kimdi dersiniz? İngiliz İşçi Partisi miydi yoksa? Olur mu canım öyle şey?

Peki, Yugoslavya’yı kimler işgal etmişti? Fransa Sosyalist Partisi, Alman Sosyal Demokrat Partisi ve yine İngiliz İşçi Partisi mi?

Ya Afganistan ve Irak’ı işgal edenler? Yine mi İngiliz İşçi Partisi yoksa?

Görüldüğü gibi Sosyalist Enternasyonal’in CHP’ye tavır alması gayet normal. Zira CHP ne burjuva temelinde kuruldu, ne de dünyanın işgaline göz yumdu. Avrupalı sosyal demokratlar değil miydi zaten Kurtuluş Savaşı’na karşı çıkan? Yine onlar değil miydi bizi destekleyen Sovyet devrimcilerini “Emperyalist Bonapartçılar” diye itham eden? Ulusal Kurtuluş Savaşımıza karşı çıkan böylesi çıkarıcı grupların CHP ile barışık olmaları mümkün müdür?

CHP Tarihi

CHP, batılı emperyalistlere karşı verilen haklı bir mücadelenin ürünüdür. Kökünde antiemperyalizm yatar. O yüzden batının yapmacık sosyalist (özünde kapitalist) partileriyle uyuşacak son örgüttür. CHP, batılıların paylaşım planlarını bozmuş ve de en çok sosyal demokratları yaralamıştır. Bu kraldan çok kralcı kesim, hâlâ bu yüzden CHP’ye kin duymakta ve olmadık iddiaları temcit pilavı gibi önüne sürmektedir.

Fırsat bu fırsat, bizim tatlı su solcularımız ve gardırop Atatürkçülerimiz başta olmak üzere; liberal, İslamcı kesimin de saldırısına uğramıştır CHP. İlginç olan özellikle bu son kesimin birden Sosyalist Enternasyonal aşığı kesilmeleridir. Zaten onların solda alabilecekleri yol ancak o kadar olur!

Madem o kadar beğeniyorlar Sosyalist Enternasyonal’i; buyursunlar paşalarımız, onlar katılsınlar. DTP orada yalnız kalsın. Sosyalist Enternasyonal gibi bir kuruma da ancak onlar yakışır zaten,

diyesi geliyor insanın.

Neyse, biz konumuza geri dönelim...

CHP 1960'lı yıllarda yükselen sol akımlarla kendini ortanın solunda tanımlamıştı. Bu görüşle, sosyal demokrasiye kayma gereği gördü. Kemalizm gibi en has sol bir ideoloji varken, çareyi evrensel sol açılımlarda bulmuştu. Nihayetinde 1976 yılında, Ecevit döneminde de Sosyalist Enternasyonal'e katıldı. Doğrudur, yanlıştır. Ya da o günün politik şartları gereği olarak böyle yapılması öngörülmüştür, bu ayrı bir tartışma konusudur. Ancak ortada bir gerçek var ki; bu açılımla birlikte CHP'de bir kimlik sorunu başlamıştır ve bunun sebebi de tüzükte iki ideolojinin, sosyal demokrasi ve Kemalizm'in çatışmasıdır.

Sosyal Demokrasi ile Kemalizm çatışır.

Gerek Kemalizm'i ortaya çıkaran felsefe ve şartlar, gerek Kemalist devrimin uygulamaları, çok net bir gerçeği gözler önüne seriyor. Bu gerçek, Kemalizm ile sosyal demokrasinin asla ve asla uyuşamayacağı gerçeğidir. Bir olgu, hem kendisi hem karşıtı olamaz. O yüzden ne Kemalizm sosyal demokrat bir ideolojidir, ne de sosyal demokrasi Kemalizm'i içinde barındıracak olgunluktur. Biri emperyaldir, diğeri antiemperyalist! Kemalizm, mazlum milletleri kurtarma misyonunun önderi olma iddiasındadır, sosyal demokrasi tüm mazlum milletleri ne kadar sömürebileceği hesabında.

İşte bu yüzden CHP hem sosyal demokrat hem Kemalist olamaz. CHP, süratle tarihi içerisinde yapmış olduğu bu çelişkili hatayı düzeltmeye mecburdur.

Bizim burada tartışmamız gereken esas konu, Sosyalist Enternasyonal ile CHP'nin çatışması değil; CHP'nin mazlum milletlere liderlik edecek kendi öz misyonuna ne zaman ve nasıl oturabileceği olmalıdır.

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (24/04/2024 - 21:25 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/sosyalist-enternasyonal-ve-chp>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/osman-budak>

[2] <mailto:osman.budak@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>